

Campanya d'acondicionament del local Casal Parroquial

Tal com estava anunciat, es va fer el dia 13 de maig l'assemblea en la qual s'exposà en públic la idea de posar en condicions acollidores el Casal Parroquial.

Passada l'assemblea i per decisió dels qui hi van assistir, es va fer una segona carta, en la qual s'explicava l'acondicionament que cal fer més immediatament i la manera d'obtenir les pessetes del pressupost assenyalat. El text de la segona carta és aquest:

PARRÒQUIA DE SANTA EULÀLIA
DE RONSANA

Maig 1975

Benvolgut amic:

El dia 13 de maig es va fer, tal com s'havia anunciat, l'Assemblea General per parlar d'acondicionar el local «Casal Parroquial». Aquesta Assemblea va ser convocada per una carta enviada a totes les cases del poble. Perdó! A totes les cases del poble, no. No es va calcular bé i no van haver-hi prou còpies per a totes. La intenció era enviar-la a totes. Si tu ets d'aquestes famílies que no han rebut la carta, et preguem que ens perdonis. (La carta surt publicada en el RONSANA d'abril).

Els qui van assistir a l'Assemblea van estar d'acord en fer l'obra proposada, ja que van considerar que seria un millorament per a tothom, tant petits com grans.

L'acondicionament pot ser gran o reduir-se al mínim, tot depèn de les possibilitats econòmiques. En principi no es parteix de cap suma de diners; sinó de la necessitat que hi ha d'acondicionar el «Casal». Les pessetes per fer-ho s'han de trobar.

En l'Assemblea es va exposar les coses que es poden fer:

- posar butaques noves
- pintar
- treballs de paleta i fuster per reparar els desperfectes i arranjar els sanitaris.
- posar un segon sostre més baix, per evitar fred i la dolenta sonorització que hi ha.

Aquestes coses que es poden fer representen un pressupost de 300.000

ptes. Algú va dir que, en comptes de fer un sostre nou, es comprés un equip bo d'altaveus i la sonorització estaria més assegurada.

Respecte a la manera d'obtenir les pessetes d'aquest pressupost, es va presentar la idea de què fos una participació de totes les famílies del poble, perquè totes, d'una manera o altra, se'n beneficiaran. Fet així, si en el poble hi ha de 300 a 400 cases i el pressupost puja a 300.000 ptes., cada casa podria aportar 1.000 ptes. Et sembla que és molt? Dona'n 500, o menys. O, et sembla que pots donar més?, enhorabona! Pensa que se t'agrairà molt i hauràs fet un bé per al poble.

L'aportació (donatiu) que vulguis fer la podràs fer de les següents maneres:

- entregar-la a l'equip de joves que passaran per cada casa
- ingressar-la tu mateix al Compte Corrent N.º 645 de la Caixa d'Estalvis de la Diputació, amb el nom de «Casal Parroquial»
- donar-la personalment a Mn. Jaume Abril, que té despatx el dimarts i el dijous de 7 a 8 de la tarda.

Això és tot. Només cal aclarir que aquesta proposició no és cap exigència, ni t'has de sentir violent per a res. Facis el que facis sempre tindràs la Parròquia i uns amics per al que sigui. Moltes gràcies per tot.

LA COMISSIÓ

Igual que la carta que s'havia repartit anteriorment, va ser escrita en català i castellà.

Actualment s'està en el moment de recollir les aportacions. Per això es van oferir generosament en l'assemblea un quants joves i unes poques persones grans que mica a mica van passant per totes les cases.

Les aportacions s'han fet i es fan de les tres maneres proposades. Lògicament la que es fa servir més és la d'entregar el donatiu a les persones que passen per les cases; mereixen tota la confiança.

Sumades totes les aportacions fetes fins el dia 2 de juliol, hi ha un total recollit de 100.286'— ptes.

OPINIO

Com tothom sap, s'està fent una recaptació per recollir diners a fi de fer reformes en el Casal Parroquial.

Jo, i d'altres, ens vàrem comprometre el dia de la reunió general convocada per aquest motiu, a passar casa per casa a buscar el que voluntàriament cada família volgués donar.

Val a dir que generalment som ben rebuts i que, amb un donatiu més o menys important, —o amb res, si així ho creu convenient la família— ens donem per ben pagats. Però també hi ha algun lloc, molt pocs, on, a més de no donar res, sembla que ens esperin per exposar les seves queixes, crítiques, etc.

No volem pas discutir les seves raons, —ells sabran els motius—, però creiem que la seva opinió l'havien de manifestar en la reunió a la qual se'ls va convocar i a la que no van assistir. Ara, si no volen donar res, no ens enfadarem pas, tan amics com abans. Però no tenim cap necessitat d'aguantar «xascos» que moltes vegades només intenten justificar la seva no col·laboració.

Als altres, a la majoria, moltes gràcies per la seva bona acollida, especialment a aquests estiuejants que, sense saber pràcticament què és el Casal, s'interessin per ell i col·laboren de bon grat.

J.

Visite...

Sports Casarramona